

US-dollar, kan man næsten udrydde fattigdom på kloden.

Det skrider derfor til himlen, når WTO's egne beregninger siger, at en fjernelse af alle handelsbarrierer vil skabe en økonomisk vækst på 620 mia. US-dollar. Det er samme økonomiske størrelse som hele Australiens samlede økonomi – blot ved at fjerne handelsbarriererne. Jo, siger Enhedslisten så, men det vil gå frygteligt ud over den fattige del af verden, for de vil blive udsat for en helt urimelig behandling, og de kan overhovedet ikke håndtere at skulle liberalisere og nedbringe deres toldbarrierer.

Javel, er svaret. Men hvordan er det nu lige, det er gået i virkelighedens verden? Hvordan er det nu lige, det er gået i de lande, som rent faktisk har forsøgt sig med de her ting? Jo, det er sådan, at man i Mozambique har formået at forøge sine indtægter på told med 50 pct., på trods af at man har sænket de procentuelle toldsatser: en forøgelse af sine indtægter på 50 pct. med lavere satser. Der er jo ikke noget klarere bevis for, at lavere toldbarrierer og færre handelsrestriktioner fører til øget vækst. Øget vækst fører til bedre muligheder for at skabe demokrati, arbejdsretter og godt arbejdsmiljø.

Eksemplerne er utallige på, at det er den rigtige vej at gå. Det er helt klart, at vi skal holde fast i det spor, der ligger i WTO, hvor vi kan få en samlet aftale med 150 lande, men det er også afgørende, at ligger WTO stille, er organisationen også i fremtiden lammet, som vi ser det lige i øjeblikket i Doharunden, så må vi gå den bilaterale vej, hvor vi land for land sikrer frihandelsaftaler, sådan at vi land for land kan sikre en økonomisk vækst, der kan give de enkelte borgere de helt basale og nødvendige rettigheder.

Kl. 11.05

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Man kan selvfølgelig have den opfattelse, at jo mere fri handel og frihed for de store multinationale selskaber, desto bedre er verden. Det synes jeg Dansk Folkeparti gerne må mene, det er helt i orden. Jeg er uenig. For man ved jo, at en meget stor del af de kakaobønner, og det vil sige chokolade, der produceres i verden, bliver produceret af slavearbejdere, af børn i Vestafrika. Man kan så spørge en stor dansk virksomhed, som laver Toms Guld-Barre: Kan I udelukke, at jeres råvarer kommer fra børnearbejde? Men så siger de: Nej, det kan vi ikke. Bør vi så ikke sige til den virksomhed: Jamen I skal garantere, at der

ikke er børnearbejde og slavearbejde i det produkt, vi køber af jer? Kan vi ikke sige til den virksomhed, at det kræver vi af jer? Og vi siger ikke bare, at det skal være forpligtende, men vi siger: I får en straf, hvis ikke I kan garantere, at der ikke er børnearbejde og slavearbejde i jeres produkt.

Bør det ikke være sådan, vil jeg spørge hr. Morten Messerschmidt?

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg synes jo, at den første sætning, som hr. Frank Aaen fremkommer med, den her lidt kontinuerlige vederstyggelighed over multinationale selskaber, faktisk er det mest symptomatiske for hr. Frank Aaens og Enhedslistens hele tilgang til det her spørgsmål.

Jeg må bare starte med at sige, at det rent faktisk – uanset om hr. Frank Aaen muligvis hænger fast i en opfattelse af, at det ikke er tilfældet, så vil jeg faktisk fastholde, at det er tilfældet – er selskaber, der skaber værdierne, og at det er værdierne, der er forudsætningen for den økonomiske vækst, som skal skabe de rettigheder, som hr. Frank Aaen og jeg for så vidt er enige om alle bør have en grundlæggende ret til.

Men uden den økonomiske vækst, uden at man får skabt grundlag for, at de her lande kan komme økonomisk på fode i en grad, der bare minder om det, vi kender fra Vesten, så er det en total illusion at tale om, at man skal bekæmpe børnearbejde, at man skal bekæmpe de grove overtrædelser af arbejdsmiljøreglerne og ILO-konventionerne, som vi ser i øjeblikket, for de lande vil ikke have forudsætningerne for det, hvis ikke der er den økonomiske vækst. Mulighederne vil ikke være der.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nu er problemet, at sådan en chokolade, en Toms Guld-Barre, ikke er særlig billig i Danmark. Jeg får jo ikke nogen billig chokolade at spise, fordi den er produceret af mennesker, som er børn, som lever på slavelignende vilkår, og som ikke får løn. Det er jo chokoladefirmaet et eller andet sted i kæden, der tager hele profitten.

Derfor spørger jeg: Skal det ikke være sådan, at en virksomhed, der ikke kan garantere ting og ikke gør en ordentlig indsats for, at der ikke er slavearbejde og børnearbejde og udbytning af ekstrem grad i den chokolade, de sælger til os for en høj pris, skal der kunne sanktioneres